

хъса, недѣлки отъ немощи на здравіе са превращахъ, и всички отъ каквато болѣсть и да страдалхъ оздраввахъ. Таково въ житіе и таковы быхъ исправленіа на преподобнаго отца нашего Іоанна.

Іоанна, дѣламъ, тезоименнаго на благодать пѣснникова жителя, великаго постника.

Іоаннъ, Ластовица сладкоглаголика, славей слаткопѣсникъ, страшный на вѣси орѣжника, твердый тѣпкнѣмъ адамантъ.

Іоаннъ, иноковъ основаніе, и стѣна непроборима.

Іоаннъ скорый помощникъ въ вѣдахъ сщшмъ, искѣсный и безмездный врачъ недѣлкамъ.

Іоаннъ слава и похвала пѣснникомъ.

Іоаннъ свѣтило и украшеніе на Рыската пѣстину.

Іоаннъ, велика честь на Благаритѣ.

Іоаннъ, земный ангелъ, и небесный человекъ, гдѣго нинѣ предстои въ неизреченна свѣтлина до престола всѣхъ цѣркъ и владыки, молиса за насъ за да получимъ и мы милость въ день сѣдѣный отъ преблагаго господа нашего Іисуса Христа, комѣго слава, честь, и поклоненіе, со безначальнымъ его отцемъ, и съ пресвятымъ дѣхомъ, нинѣ и присно, и во вѣки вѣковъ, аминь. (П. Р. С.)

ПРОРОКЪ ІЛІА ІУЛІА 20

Пророкъ Іліа живѣлъ во времето Ахава цара израилскій, отъ когото дѣлго идолопоклонникъ не е былъ толко на свѣта, както е былъ той. Той е самъ правилъ олтари на ідола, койго са наричаше Ваала, и насиллавалъ народа на идолослуженіе. Единъ пѣтъ доди при него Іліа, и мѣ каза да са остави отъ това идолопоклонство, ако неже да са остави, а той не престори набого нажелезо, а земнага накамикъ, и до тогава неже да бѣди дѣждь отъ облаците, и рѣса отъ земага, до като не са остави отъ това зло. Ахава не послабша пророка мѣ каза Іліа, но фанъ да тѣрси спосебъ какъ бы жегалъ да го убій. Богъ рече на Іліа да вѣгъ на вѣстока, и да са скрий въ Хоратѣка дола, пророкъ е при рѣката Іорданѣка, и неже мѣ проважда тамъ хрѣтъ чрези гарваните. Іліа огиди и направи каквото мѣ рече богъ, и гарванига мѣ носили хлѣвъ и месо, а вода е ималъ за пїенѣ отъ дола. Послѣ станна жестока сѣша, и глѣдъ завадѣ по сичкага зема. Най послѣ и